

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

63. aastakäik

16. märts 2020

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2020/C 87/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
--------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2020/C 87/02	Kohtuasi C-569/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Potenza (Itaalia) 26. juulil 2019 – OM <i>versus</i> Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca jt	2
2020/C 87/03	Kohtuasi C-829/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 13. novembril 2019 – XY <i>versus</i> KLM Cityhopper BV	2
2020/C 87/04	Kohtuasi C-836/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Gera (Saksamaa) 18. novembril 2019 – Toropet Ltd. <i>versus</i> Landkreis Greiz	3
2020/C 87/05	Kohtuasi C-854/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Köln (Saksamaa) 22. novembril 2019 – Vodafone GmbH <i>versus</i> Saksamaa Liitvabariik	3
2020/C 87/06	Kohtuasi C-869/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 28. novembril 2019 – L <i>versus</i> Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.	5

2020/C 87/07	Kohtuasi C-873/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Saksamaa) 29. novembril 2019 – Deutsche Umwelthilfe eV <i>versus</i> Saksamaa Liitvabariik	5
2020/C 87/08	Kohtuasi C-880/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Düsseldorf (Saksamaa) 3. detsembril 2019 – VZ jt <i>versus</i> Eurowings GmbH	6
2020/C 87/09	Kohtuasi C-882/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Barcelona (Hispaania) 3. detsembril 2019 – Sumal, S.L. <i>versus</i> Mercedes Benz Trucks España, S.L.	7
2020/C 87/10	Kohtuasi C-901/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Saksamaa) 10. detsembril 2019 – CF, DN <i>versus</i> Saksamaa Liitvabariik	7
2020/C 87/11	Kohtuasi C-907/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 11. detsembril 2019 – Q-GmbH <i>versus</i> Finanzamt Z	8
2020/C 87/12	Kohtuasi C-914/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 12. detsembril 2019 – Ministero della Giustizia ministri asetäitja isikus <i>versus</i> GN	9
2020/C 87/13	Kohtuasi C-919/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakkia) 16. detsembril 2019 – kriminaalasi järgmise isiku suhtes: X.Y.	9
2020/C 87/14	Kohtuasi C-931/19: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzgericht (Austria) 20. detsembril 2019 – Titanium Ltd	10
2020/C 87/15	Kohtuasi C-933/19 P: Autostrada Wielkopolska S.A. 20. detsembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 24. oktoobri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-778/17: Autostrada Wielkopolska S.A. <i>versus</i> komisjon	11
2020/C 87/16	Kohtuasi C-934/19 P: Algebris (UK) Ltd, Anchorage Capital Group LLC 20. detsembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 10. oktoobri 2019. aasta määruse peale kohtuasjas T-2/19, Algebris (UK) ja Anchorage Capital Group <i>versus</i> Ühtne Kriisilahendusnõukogu	12
2020/C 87/17	Kohtuasi C-947/19 P: Carmen Liaño Reigi 23. detsembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda) 24. oktoobri 2019. aasta määruse peale kohtuasjas T-557/17, Liaño Reig <i>versus</i> Ühtne Kriisilahendusnõukogu	13
2020/C 87/18	Kohtuasi C-6/20: Eelotsusetaotlus, mille esitas Tallinna Ringkonnakohus (Eesti) 7. jaanuaril 2020 – Sotsiaalministeerium <i>versus</i> Innove SA	15
2020/C 87/19	Kohtuasi C-8/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Saksamaa) 9. jaanuaril 2020 – L. R. <i>versus</i> Saksamaa Liitvabariik	15
2020/C 87/20	Kohtuasi C-13/20: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) 14. jaanuaril 2020 – Top System SA <i>versus</i> État belge	16
2020/C 87/21	Kohtuasi C-22/20: 17. jaanuaril 2020 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Rootsi Kuningriik	16
2020/C 87/22	Kohtuasi C-51/20: 29. jaanuaril 2020 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Kreeka Vabariik	18
2020/C 87/23	Kohtuasi C-57/20: 4. veebruaril 2020 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Saksamaa Liitvabariik	18

Üldkohus

2020/C 87/24	Kohtuasi T-619/19 R: Üldkohtu presidendi 12. detsembri 2019. aasta määrus – KF <i>versus</i> Satcen (Otsus alustada haldusuurimist – Taotlus peatada otsuse kohaldamine – Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus – Vastuvõetamatus – Kiireloomulisuse puudumine)	20
2020/C 87/25	Kohtuasi T-873/19: 11. detsembril 2019 esitatud hagi – Multi-Service <i>versus</i> komisjon	20
2020/C 87/26	Kohtuasi T-881/19: 31. detsembril 2019 esitatud hagi – GABO:mi <i>versus</i> komisjon	21
2020/C 87/27	Kohtuasi T-4/20: 3. jaanuaril 2020 esitatud hagi – Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii <i>versus</i> komisjon	22
2020/C 87/28	Kohtuasi T-7/20: 7. jaanuaril 2020 esitatud hagi – Global Translation Solutions <i>versus</i> parlament . . .	23
2020/C 87/29	Kohtuasi T-31/20: 20. jaanuaril 2020 esitatud hagi – West End Drinks <i>versus</i> EUIPO – Pernod Ricard (The King of SOHO)	24
2020/C 87/30	Kohtuasi T-43/20: 27. jaanuaril 2020 esitatud hagi – AV ja AW <i>versus</i> parlament	25
2020/C 87/31	Kohtuasi T-48/20: 28. jaanuaril 2020 esitatud hagi – Sahaj Marg Spirituality Foundation <i>versus</i> EUIPO (Heartfulness)	26
2020/C 87/32	Kohtuasi T-49/20: 29. jaanuaril 2020 esitatud hagi – Rothenberger <i>versus</i> EUIPO – Paper Point (ROBOX)	26
2020/C 87/33	Kohtuasi T-51/20: 31. jaanuaril 2020 esitatud hagi – Mélin <i>versus</i> parlament	27
2020/C 87/34	Kohtuasi T-56/20: 3. veebruaril 2020 esitatud hagi – Bezos Family Foundation <i>versus</i> EUIPO – SNCF Mobilités (VROOM)	28
2020/C 87/35	Kohtuasi T-57/20: 3. veebruaril 2020 esitatud hagi – Group <i>versus</i> EUIPO – Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)	29
2020/C 87/36	Kohtuasi T-61/20: 3. veebruaril 2020 esitatud hagi – Sonova <i>versus</i> EUIPO – Digitmarket (B-Direct) .	30

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2020/C 87/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 77, 9.3.2020

Eelmised väljaanded

ELT C 68, 2.3.2020

ELT C 61, 24.2.2020

ELT C 54, 17.2.2020

ELT C 45, 10.2.2020

ELT C 36, 3.2.2020

ELT C 27, 27.1.2020

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale di Potenza (Itaalia) 26. juulil 2019 – OM versus Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca jt

(Kohtuasi C-569/19)

(2020/C 87/02)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Potenza

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: OM

Vastustajad: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Euroopa Kohus (üheksas koda) tunnistas 7. novembri 2019. aasta määrusega Tribunale di Potenza esitatud eelotsusetaotluse ilmselt vastuvõetamatuks.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Hamburg (Saksamaa) 13. novembril 2019 – XY versus KLM Cityhopper BV

(Kohtuasi C-829/19)

(2020/C 87/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: XY

Kostja: KLM Cityhopper BV

Euroopa Kohus tegi 17. jaanuaril 2020 määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Gera (Saksamaa) 18. novembril 2019 –
Toropet Ltd. versus Landkreis Greiz**

(Kohtuasi C-836/19)

(2020/C 87/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Gera

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Toropet Ltd.

Vastustaja: Landkreis Greiz

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määruse nr 1069/2009 ⁽¹⁾ artikli 10 punkti a tuleb tõlgendada nii, et algne liigitamine 3. kategooria materjaliks muutub kehtetuks, kui lagunemise ja riknemise tõttu ei ole materjal enam kõlblik inimtoiduks?
2. Kas määruse nr 1069/2009 artikli 10 punkti f tuleb tõlgendada nii, et loomsete saaduste või loomseid saadusi sisaldava toidu algne liigitamine 3. kategooria materjaliks muutub kehtetuks, kui hilisemate lagunemis- ja riknemisprotsesside tõttu põhjustab materjal inimeste või loomade terviseriske?
3. Kas määruse nr 1069/2009 artikli 9 punkti d tuleb kitsendavalt tõlgendada nii, et võõrkehi, näiteks saepuru sisaldav materjal liigitatakse 2. kategooria materjaliks ainult siis, kui selle puhul on tegemist söödaks ette nähtud materjaliga, mis töödeldakse?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1774/2002 (ELT 2009, L 300, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Köln (Saksamaa) 22. novembril 2019 –
Vodafone GmbH versus Saksamaa Liitvabariik**

(Kohtuasi C-854/19)

(2020/C 87/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Köln

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Vodafone GmbH

Vastustaja: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimused

1. a) Kas reguleeritud andmeside-rändlusteenuse mõistet määruse (EL) nr 531/2012 (¹) artikli 6a tähenduses koostoimes sama määruse artikli 2 lõike 2 punktiga m tuleb olukorras, kus mobiilside tariifikava – mida kliendid saavad välismaal kasutada ja mis määrab kindlaks mobiilse andmesideliikluse igakuise andmemahu, mille ületamisel piiratakse andmesidekiirust – on tasuta lisapaketi võimalik laiendada, mis võimaldab Saksamaal kasutada sideettevõtja partnerettevõtjate teatavaid teenuseid, ilma et nende teenuste kasutamisel kulutatud andmemahu arvestataks mobiilside tariifikavas sisalduva igakuise andmemahu hulka, samal ajal kui välismaal arvestatakse vastav andmemahut mobiilside tariifikavas sisalduva igakuise andmemahu hulka, tõlgendada nii, et mobiilside tariifikava ja selle lisapaketti tuleb koos käsitada ühtse reguleeritud andmeside-rändlusteenusena, mille tõttu on olukord, kus partnerettevõtja teenuste kasutamisel kulutatud andmemahut jäetakse paketi sisalduva igakuise andmemahu hulka arvestamata, lubamatu ainult Saksamaal?
- b) Juhul kui vastus küsimusele 1 a) on jaatav: Kas määruse nr 531/2012 artiklit 6a tuleb käesoleva kohtuasjaga sarnases olukorras tõlgendada nii, et partnerettevõtja teenuste kasutamisel välismaal kulutatud andmemahu arvestamist mobiilside tariifikavas sisalduva igakuise andmemahu hulka tuleb käsitada lisatasu kohaldamisena?
- c) Juhul kui vastus küsimustele 1 a) ja 1 b) on jaatav: Kas see kehtib ka käesoleva kohtuasjaga sarnases olukorras, kus lisapakett on tasuline?
2. a) Juhul kui vastus küsimusele 1 a) on jaatav: Kas määruse nr 531/2012 artikli 6b lõike 1 esimest lõiku tuleb käesoleva kohtuasjaga sarnases olukorras tõlgendada nii, et mõistliku kasutamise poliitikat (*fair use policy*) jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste kasutamise suhtes võib rakendada ka lisapaketi kui sellise puhul?
- b) Juhul kui vastus küsimusele 1 a) on jaatav ja vastus küsimusele 2 a) on eitav: Kas määruse nr 531/2012 artikli 6b lõike 1 esimest lõiku tuleb käesoleva kohtuasjaga sarnases olukorras tõlgendada nii, et ühist mõistliku kasutamise poliitikat (*fair use policy*) jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste kasutamise suhtes võib rakendada nii mobiilside tariifikava kui ka lisapaketi puhul, mille tõttu tuleb ühise mõistliku kasutamise poliitika raames pakutava andmemahu arvestamisel lähtuda tariifikava üldisest riigisisest jaehinnast või tariifikava ja lisapaketi üldiste riigisiseste jaehindade summast?
- c) Juhul kui vastus küsimusele 1 a) on jaatav ning vastus küsimustele 2 a) ja 2 b) on eitav: Kas määruse nr 531/2012 artikli 6b lõike 1 esimest lõiku koostoimes rakendusmääruse (EL) 2016/2286 (²) artikli 4 lõike 2 esimese lõiguga saab käesoleva kohtuasjaga sarnases olukorras analoogia alusel kohaldada nii, et mõistliku kasutamise poliitikat (*fair use policy*) võib eraldi rakendada lisapaketi suhtes?
3. a) Juhul kui vastus küsimusele 2 a) või c) on jaatav: Kas piiramatu mahuga andmepaketi mõistet määruse nr 531/2012 artikli 6b lõike 1 esimese lõigu tähenduses koostoimes rakendusmääruse 2016/2286 artikli 4 lõike 2 esimese lõigu ja artikli 2 lõike 2 punktiga c tuleb tõlgendada nii, et mobiilside tariifikava, mille eest tuleb maksta tasu, tuleb käsitada piiramatu mahuga andmepaketina?
- b) Juhul kui vastus küsimusele 3 a) on jaatav: Kas see kehtib ka käesoleva kohtuasjaga sarnases olukorras, kus mobiilside tariifikava eest ei tule tasu maksta?

4. Juhul kui vastus küsimusele 2 a) või c) on jaatav ning vastus küsimusele 3 a) või b) on eitav: Kas käesoleva kohtuasjaga sarnases olukorras tuleb määruse nr 531/2012 artikli 6b lõike 1 esimest lõiku koostoimes rakendusmääruse 2016/2286 artikli 4 lõike 2 esimese lõiguga tõlgendada nii, et tariifikava üldisest riigisest jaehinnast tuleb lähtuda ka selle andmemahu arvestamisel, mida tuleb rändlusliendile pakkuda eraldi lisapaketi kui sellise suhtes rakendatava mõistliku kasutamise poliitika (*fair use policy*) raames?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuni 2012. aasta määrus nr 531/2012, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires (ELT 2012, L 172, lk 10).

(²) Komisjoni 15. detsembri 2016. aasta rakendusmäärus 2016/2286, milles sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad mõistliku kasutamise poliitika rakendamist, jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise jätkusuutlikkuse hindamise meetodikat ja rändlusteenuse osutaja poolt sellise hindamise eesmärgil esitatavat taotlust (ELT 2016, L 344, lk 46).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 28. novembril 2019 – L versus Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

(Kohtuasi C-869/19)

(2020/C 87/06)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: L

Vastustaja: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 93/13/EMÜ (¹) artikli 6 lõikega 1 on vastuolus see, kui kohaldatakse *ne ultra petita* menetluspõhimõtet, vastavuse menetluspõhimõtet ja *reformatio in peius*-e keelu menetluspõhimõtet, mis takistavad kohtul, kes menetleb apellatsioonkaebust, mille pank esitas kohtuotsuse peale, millega piiratakse ajaliselt tarbija poolt sellise „intressi alammäära tingimuse“ alusel, mille tühisus on tuvastatud, alusetult tasutud summade tagastamist, kohustada tagastama kõik summad ja halvendada sellega apellandi positsiooni, ja seda seetõttu, et tarbija ei ole seda piirangut vaidlustanud?

(¹) Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Saksamaa) 29. novembril 2019 – Deutsche Umwelthilfe eV versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-873/19)

(2020/C 87/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Deutsche Umwelthilfe eV

Vastustaja: Saksamaa Liitvabariik

Kaasatud isik: Volkswagen AG

Eelotsuse küsimused

1. Kas 25. juunil 1998 Århusis allkirjastatud ja nõukogu 17. veebruari 2005. aasta otsusega 2005/370/EÜ heaks kiidetud keskkonnainfo kättesaadavuse ja keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsiooni⁽¹⁾ (edaspidi „Århusi konventsioon“) artikli 9 lõiget 3 koosmõjus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tuleb tõlgendada nii, et keskkonnaühendustel peab olema põhimõtteliselt võimalik vaidlustada kohtus otsust, millega antakse – Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määruse (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõiduautode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust,⁽²⁾ artikli 5 lõiget 2 rikkuda või – luba toota diiselmootoriga sõiduautosid, millesse on paigaldatud katkestusseade?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:
 - a) Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määruse (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõiduautode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust, artikli 5 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et hinnates küsimust, kas katkestusseade on vajalik mootori kaitsmiseks kahju või õnnetusjuhtumi eest ning sõiduki ohutuks kasutamiseks, tuleb kriteeriumina põhimõtteliselt aluseks võtta tehnika tase tehnilise teostatavuse tähenduses EÜ tüübikinnituse andmise ajal?
 - b) Kas tehnika taseme kõrval tuleb arvesse võtta teisi asjaolusid, mis võivad kaasa tuua katkestusseadme kasutamise lubatavuse, olgugi et üksnes tehnika taseme põhjal otsustades ei oleks katkestusseadme kasutamine Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2007. aasta määruse (EÜ) nr 715/2007, mis käsitleb mootorsõidukite tüübikinnitust seoses väikeste sõiduautode ja kommertsveokite (Euro 5 ja Euro 6) heitmetega ning sõidukite remondi- ja hooldusteabe kättesaadavust, artikli 5 lõike 2 teise lause punkti a tähenduses „vajalik“?

⁽¹⁾ Nõukogu 17. veebruari 2005. aasta otsus 2005/370/EÜ keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamises üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise konventsiooni sõlmimise kohta Euroopa Ühenduse nimel (ELT 2005, L 124, lk 1).

⁽²⁾ ELT 2007, L 171, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Düsseldorf (Saksamaa) 3. detsembril 2019 – VZ jt versus Eurowings GmbH

(Kohtuasi C-880/19)

(2020/C 87/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: VZ jt

Kostja: Eurowings GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõike 1 punkti c alapunkti iii tuleb tõlgendada nii, et seal nimetatud muudetud teekond, mis võimaldab reisijal välja lennata mitte rohkem kui üks tund enne plaanijärgset väljumisaega, peab algama samast väljalennukohast nagu broneeritud lend või tuleb kõne alla väljalend ka mõnest muust lennujaamast?

2. Kas juhul, kui kõne alla tuleb väljalend ka mõnest muust lennujaamast, on oluline vaid see, et väljalend toimub mitte rohkem kui üks tund enne plaanijärgset väljumisaega, olenemata sellest, kui palju kulub reisijal aega lennujaama jõudmiseks, või tuleb ajavahe arvutamisel arvesse võtta ka reisijal lennujaama jõudmiseks kuluvat aega?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Barcelona (Hispaania) 3. detsembril 2019 – Sumal, S.L. versus Mercedes Benz Trucks España, S.L.

(Kohtuasi C-882/19)

(2020/C 87/09)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Provincial de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Sumal, S.L.

Vastustaja: Mercedes Benz Trucks España, S.L.

Eelotsuse küsimused

- A. Kas Euroopa Kohtu enda kohtupraktikast tulenev majandusliku ühtsuse doktriin õigustab emaettevõtja vastutuse laiendamist tütarettevõtjale või on see doktriin kohaldatav ainult tütarettevõtjate vastutuse laiendamiseks emaettevõtjale?
- B. Kas mõiste „majanduslik ühtsus“ laiendamine peab toimuma kontsernisestest suhete raames eranditult lähtuvalt kontrolliteguritest või võib see põhineda ka muudel kriteeriumidel, sealhulgas sellel, et tütarettevõtja võis rikkumisest kasu saada?
- C. Kui on võimalik laiendada emaettevõtja vastutust tütarettevõtjale, siis millised tingimused muudavad selle võimalikuks?
- D. Kui vastus eelmistele küsimustele on, et vastutust emaettevõtja tegude eest on lubatud laiendada tütarettevõtjatele, siis kas selle ühenduse kohtupraktikaga on kooskõlas niisugune riigisisene õigusnorm nagu konkurentsikaitseaduse artikli 71 lõige 2, milles on ette nähtud ainult võimalus laiendada tütarettevõtja vastutust emaettevõtjale, ja seda ainult tingimusel, et emaettevõtjal on kontroll tütarettevõtja üle?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Saksamaa) 10. detsembril 2019 – CF, DN versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-901/19)

(2020/C 87/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: CF, DN

Vastustaja: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2011/95/EL ⁽¹⁾ artikli 15 punktiga c ja artikli 2 punktiga f on vastuolus tõlgendada ja kohaldada riigisest õigusnormi nii, et suur ja individuaalne oht tsiviilisiku elule või isikupuutumatusel juhuliku vägivalla tõttu rahvusvahelise või riigisisese relvastatud kokkupõrke puhul (mis tähendab seda, et ainuüksi viibimise tõttu asjaomases piirkonnas seisab tsiviilisik sellise ohuga reaalselt silmitsi) võib sellistel juhtudel, mil isik ei ole eriliselt puudutatud konkreetselt talle omaste asjaolude tõttu, esineda vaid siis, kui tuvastatud on teatud minimaalne arv tsiviilisikutest kannatanuid (hukunud ja vigastatud)?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt: Kas sellise ohu tekkimise võimaluse hindamisel tuleb ulatuslikult arvesse võtta konkreetse juhtumi kõiki asjaolusid? Kui ei, siis millised muud liidu õigusest tulenevad nõuded kehtivad kõnealusel hindamisel?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/95/EL, mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule (ELT 2011, L 337, lk 9).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 11. detsembril 2019 – Q-GmbH
versus Finanzamt Z**

(Kohtuasi C-907/19)

(2020/C 87/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Q-GmbH

Vastustaja: Finanzamt Z

Eelotsuse küsimus

Kas tegemist on maksuvaba kindlustus- ja edasikindlustustehinguga seotud teenusega, mida osutavad kindlustusmaaklerid ja kindlustusagendid nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ⁽¹⁾ artikli 135 lõike 1 punkti a tähenduses, kui maksukohustuslane, kes tegeleb kindlustusseltsi huvides kindlustusvahendusega, annab sama kindlustusseltsi käsutusse lisaks ka vahendatud kindlustustoote?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 12. detsembril 2019 – Ministero della Giustizia ministri asetäitja isikus versus GN

(Kohtuasi C-914/19)

(2020/C 87/12)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Ministero della Giustizia ministri asetäitja isikus

Vastustaja: GN

Kolmas isik: HM, JL, JJ

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 21, ELTL artikliga 10 ja nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiivi 2000/78/EÜ⁽¹⁾ artikliga 6 on osas, milles neis keelatakse vanuse alusel diskrimineerimine kutsealal tegutsema hakkamisel, vastuolus see, et liikmesriik võib notari kutsealal tegutsema hakkamiseks vanusepiirangu kehtestada?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/78/EÜ, millega kehtestatakse üldine raamistik võrdseks kohtlemiseks töö saamisel ja kutsealale pääsemisel (EÜT 2000, L 303, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 79).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakkia) 16. detsembril 2019 – kriminaalasi järgmise isiku suhtes: X.Y.

(Kohtuasi C-919/19)

(2020/C 87/13)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Põhikohtuasja pooled

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, X.Y.

Eelotsuse küsimused

1. Kas raamotsuse [2008/909/JSK]⁽¹⁾ artikli 4 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et selles sätestatud kriteerium on täidetud vaid siis, kui süüdimõistatud isikul on liikmesriigis, mille kodanik ta on, sellised perekondlikud, sotsiaalsed, kutsealased või muud sidemed, milliste tõttu on võimalik põhjendatult eeldada, et otsuse täideviimine selles riigis võib lihtsustada tema sotsiaalset rehabilitatsiooni, ja nii, et järelikult on sellega vastuolus selline riigisisene õigusnorm nagu seaduse nr 549/2011 (31. detsembrini 2019 kehtinud versiooni) § 4 lõike 1 punkt a, mis võimaldab niisugustel juhtudel tunnustada ja täita kohtuotsust, kui tegu on täidesaatvas riigis pelgalt ametlikult registreeritud hariliku elukohaga, vaatamata sellele, kas süüdimõistatud isikul on nimetatud riigis konkreetseid sidemeid, mis võiksid suurendada tema sotsiaalset rehabilitatsiooni?

2. Kui vastus sellel küsimusele on jaatav, siis kas raamotsuse artikli 4 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et väljaandva riigi pädeval asutusel tuleb sellises olukorras nagu on kirjeldatud raamotsuse artikli 4 lõike 1 punktis a, tagada juba enne kohtuotsuse ja tunnistuse edasisaatmist, et täidesaatva riigi poolt otsuse täideviimise eesmärk on lihtsustada süüdimõistatud isiku sotsiaalset rehabilitatsiooni ning lisaks tuleb tal esitada tunnistuse punkti d alapunktis 4 märgitud teavet, mis selleks tarbeks on kogutud eriti siis, kui süüdimõistatud isik väidab vastavalt raamotsuse artikli 6 lõikele 3 esitatud arvamuses, et tal on konkreetsed perekondlikud, sotsiaalsed või kutsealased sidemed väljaandvas riigis?
3. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas raamotsuse artikli 9 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et kui raamotsuse artikli 4 lõike 1 punktis a kirjeldatud olukorras, hoolimata selle otsuse artikli 4 lõikes 3 sätestatud konsulteerimisest ja muud vajalikku teavet sisaldavast sättest, ei ole tõendatud, et esinevad niisugused perekondlikud, sotsiaalsed või kutsealased sidemed, mille järgi võib põhjendatult eeldada, et otsuse täideviimine täidesaatvas riigis võib lihtsustada süüdimõistatud isiku sotsiaalset rehabilitatsiooni, jääb endiselt alus sellise kohtuotsuse tunnustamisest ja täideviimisest keeldumiseks?

(¹) Nõukogu 27. novembri 2008. aasta raamotsus 2008/909/JSK vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta kriminaalasjades tehtud otsuste suhtes, millega määratakse vabadusekaotuslikud karistused või vabadust piiravad meetmed, nende Euroopa Liidus täideviimise eesmärgil (ELT 2008, L 327, lk 27), mida on muudetud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta raamotsusega 2009/299/JSK (ELT 2009, L 81, lk 24).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzgericht (Austria) 20. detsembril 2019 – Titanium Ltd

(Kohtuasi C-931/19)

(2020/C 87/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Titanium Ltd

Vastustaja: Finanzamt Wien 1/23

Eelotsuse küsimus (¹)

Kas mõistet „püsiv tegevuskoht“ tuleb tõlgendada nii, et alati on nõutav töötajate ja tehniliste vahendite olemasolu ning seetõttu peavad tegevuskohas igal juhul olemas olema teenuseosutaja töötajad, või saab Austrias asuva kinnisasja maksustatava üürileandmise konkreetsel juhul, mis on ainult tulumiskohustusele vastav passiivne sooritus, käsitleda seda kinnisasja „püsiva tegevuskohana“ ka ilma töötajateta?

(¹) Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1), mida on muudetud direktiiviga 2008/8/EÜ (ELT 2008, L 44, lk 11), ning nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed (ELT 2011, L 77, lk 1) tõlgendamise kohta.

Autostrada Wielkopolska S.A. 20. detsembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 24. oktoobri 2019. aasta otsuse peale kohtuasjas T-778/17: Autostrada Wielkopolska S.A. versus komisjon

(Kohtuasi C-933/19 P)

(2020/C 87/15)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Autostrada Wielkopolska S.A. (esindajad: *Rechtsanwalt* O. Geiss ja *dikigors* T. Siakka)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon, Poola Vabariik

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- tühistada komisjoni 25. augusti 2017. aasta otsus (EL) 2018/556 riigiabi SA.35356 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2012/N) kohta, mida käesolevas apellatsioonkaebuses ei ole vaidlustatud, kohaldas Üldkohus valesti õiguslikku kriteeriumi tagasi, ja igal juhul
- mõista komisjonilt välja käesoleva apellatsioonimenetlusega ning Üldkohtus kohtuasja T-778/17 menetlusega kaasnenud apellandi kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant neli väidet.

Esimene väide: Üldkohus on ilmselgelt rikkunud õigusnormi, kui ta lükkas tagasi apellandi esimese väite, kuna pärast seda, kui Üldkohus leidis, et komisjon oleks pidanud apellandile andma võimaluse esitada haldusmenetluses uuesti seisukohad (järelkus, mida käesolevas apellatsioonkaebuses ei ole vaidlustatud), kohaldas Üldkohus valesti õiguslikku kriteeriumi (nõudes, et tuvastatakse otsuse võimalik mõju), moonutas vaidlustatud otsuse sisu ja piisavalt ei põhjendanud kaalutlust, et (õiguslikult vale) kriteerium ei olnud täidetud.

Teine väide: Üldkohus on ilmselgelt rikkunud õigusnorme, mis seisneb ELTL artikli 107 lõikega 1 vastuolus selle asjaolu hindamata jätmises, kas komisjon kohaldas erainvestori kriteeriumi asjakohase õigusliku kriteeriumi suhtes; oma kontrollipädevuse ületamises, kuna ta asendas vaidlustatud otsuse põhjenduse oma põhjendusega; tõendamiskoormise ümberpööramiseks; põhjenduste puudumises; tõendite moonutamises; tõendeid puudutavate normide rikkumises (seoses tema enda järelkustega ning tema kohustusega anda hinnang komisjoni hinnangule lähtudes kohaldatavatest õiguslikest kriteeriumidest) ning liidu õiguse esimuse aluspõhimõtte rikkumises. Täpsemalt puudutavad õigusnormide rikkumised järelkust, et komisjon ei olnud kohustatud arvesse võtma ja hindama inflatsiooni ja vahetuskursi riski muutust; asjaolu, et Üldkohus tugines 28. juuli 2005. aasta seadusele kui erainvestori kriteeriumi piirangule; järelkust, et komisjon ei olnud kohustatud arvesse võtma ja hindama lepingu lõpetamise ja kohtuvaidluste riski ning vigu seoses Üldkohtu hinnanguga põhjenduse 152 kolmanda elemendi kohta.

Kolmas väide: kuna Üldkohus lükkas tagasi teise väite teise osa, rikkus Üldkohus ilmselgelt õigusnormi, kuna ta valesti kohaldas kohaldatavaid kriteeriume; lubamatult asendas komisjoni põhjendused enda põhjendustega; pööras tõendamiskoormise ümber; jättis põhjendused esitamata ning ei järginud tõendamist puudutavaid õigusnorme.

Neljas väide: kuna Üldkohus lükkas tagasi viienda väite esimese osa, rikkus Üldkohus õigusnormi, kuna ta moonutas tõendite ilmselget tähendust ja jättis põhjendused esitamata.

**Algebris (UK) Ltd, Anchorage Capital Group LLC 20. detsembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus
Üldkohtu (kaheksas koda) 10. oktoobri 2019. aasta määruse peale kohtuasjas T-2/19, Algebris (UK) ja
Anchorage Capital Group versus Ühtne Kriisilahendusnõukogu**

(Kohtuasi C-934/19 P)

(2020/C 87/16)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Algebris (UK) Ltd, Anchorage Capital Group LLC (esindajad: *avocat* T. Soames, *advocaat* N. Chesaites, *solicitor* R. East, *barrister* D. Mackersie)

Teine menetlusosaline: Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtumääruse resolutsiooni punkt 1;
- tühistada vaidlustatud kohtumääruse resolutsiooni punkt 2 ning jätta Ühtse Kriisilahendusnõukogu kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja apellantide kohtukulud nii esimese astme kohtumenetluses kui ka käesolevas apellatsioonimenetluses;
- tunnistada apellantide õigust esitada tühistamishagi Üldkohtus vaidlustatud otsuse peale.

Väited ja peamised argumendid

1. Apellant väidab esimeses väites, et sedastades, et apellandid ei ole vaidlustatud aktist otseselt puudutatud, on Üldkohus teinud õigusliku vea, tõlgendades valesti määruse (EU) 806/2014 ('¹) (edaspidi „kriisilahendusmäärus“) artikli 20 lõike 11 esimest lõiget, ning rikkunud apellandi omandiõigust.

Üldkohus järeldas selle tõlgenduse tagajärjel valesti, et sellised järgmised asjaolud, nagu käesolevas asjas: 1) sellistel sundvõõrandamise pooltel nagu apellandid on õigus vaidlustada kohtus ainult seda, et on jäetud läbi viimata lõplik järeelhindamine, ja sel juhul võivad nad saada kriisilahendusmääruse artikli 20 lõike 11 teise lõigu punkti b alusel hüvitist; 2) artikli 20 lõike 11 teise lõigu punkti b alusel on õigus saada hüvitist ainult siis, kui kohaldatud kriisilahenduskeemis kasutatakse kas kriisilahendusmääruse artikli 27 kohast kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendit, kriisilahendusmääruse artikli 25 kohast sildasutuse vahendit või kriisilahendusmääruse artikli 26 kohast vara eraldamist; 3) seega ei ole võlausaldajatel (ja aktsionäridel) õigust esitada hagi. Järelikult on Ühtsel Kriisilahendusnõukogul – sellistel asjaoludel nagu käesolevas asjas, mil on keeruline ette kujutada, et õigus esitada hagi vaidlustamiseks seda, et Ühtne Kriisilahendusnõukogu ei ole läbi viinud lõplikku järeelhindamist, oleks muudel pooltel peale aktsionäride ja võlausaldajate, kelle vara on sundvõõrandatud – lubatud tugineda oluliselt vigastele ja väga ebausaldusväärsetele esialgsetele hindamistele. Apellandid on otseselt puudutatud otsusest jätta lõplik järeelhindamine läbi viimata, kuna on eriti tõenäoline, et lõpliku järeelhindamise 1 ja 2 tagajärjel tehakse kindlaks, et pank ei ole õigesti hinnatud, mistõttu Ühtsel Kriisilahendusnõukogul tuleb valida, kas anda apellantidele hüvitist, tehes otsuse taastada võlausaldajate nõuded ja/või suurendada Santanderi vastusoorituse väärtust kooskõlas kriisilahendusmääruse artikli 20 lõikega 12. Kui Ühtne Kriisilahendusnõukogu jätab oma kaalutusõigust kasutades hüvitise andmata, siis seda otsust on samuti võimalik vaidlustada ja esitada hüvitamishagi.

Üldkohtu artikli 20 lõike 11 tõlgendus rikub samuti õigust omandile, millele on pühendatud põhiõiguste harta artikkel 17, kuna tagantjärele lõplikku hindamist on vaja selleks, et tagada: 1) et apellantide AT1 ja T2 võlakirjade sundvõõrandamine toimub seaduses sätestatud tingimustel ning 2) et antakse õiglast hüvitist, s.o et panga väärtus määratakse kindlaks lõpliku järeldamise alusel.

2. Apellandid väidavad teises väites, et Üldkohus on igal juhul rikkunud õigusnormi, järeldades, et apellantidel ei ole õigust saada hüvitist kriisilahendusmääruse artikli 20 lõike 12 punkti a tähenduses, tõlgendades seda õigusnormi niimoodi valesti ning rikkudes diskrimineerimiskeelu põhimõtet.

Apellandid väidavad, et panga kriisilahenduse kontekstis peaks artikli 20 lõike 12 punkt a hõlmama selliseid tingimusi, mil asjassepuutuvad kapitaliinstrumendid (s.o AT1 ja T2 võlakirjad) hinnatakse alla 100 % (nagu käesolevas asjas), olenemata kahel põhjusel sellest, kas need hinnatakse alla kriisilahendusmääruse artikli 22 lõike 1 alusel või kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi alusel. Esiteks on see lähenemine kooskõlas asjaoluga, et AT1 ja T2 võlakirjade 100 % „teisendamine“ ja 100 % „allahindamine“/„konverteerimine“ on tegelikult ja sisuliselt üks ja sama asi (samade majanduslike tagajärgedega), kuna mõlemal juhul hinnatakse alla panga võlad võlausaldajate ees või konverteeritakse need omakapitaliks. Teiseks oleks diskrimineeriv ja vastukäiv, kui võlausaldajad või osanikud, kelle võlainstrumendid on kriisilahendusmääruse artikli 22 lõike 1 alusel alla hinnatud ja teisendatud, ei saaks hüvitist, kuigi need, kelle suhtes kohaldatakse kriisilahendusmääruse artikli 27 kohast kohustuste ja nõudeõiguste teisendamist, saaksid hüvitist, hoolimata asjaolust, et 1) kriisilahendusmääruse artikli 21 kohase allahindamise ja konverteerimise ning kriisilahendusmääruse artikli 27 kohase kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise õiguslik mehhanism ja tegelik tagajärg on samad ning 2) mõlemad meetmed tuginesid samale esialgsele hindamisele.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediidiasutuste ja teatavate investimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).

**Carmen Liaño Reigi 23. detsembril 2019 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda)
24. oktoobri 2019. aasta määruse peale kohtuasjas T-557/17, Liaño Reig versus Ühtne
Kriisilahendusnõukogu**

(Kohtuasi C-947/19 P)

(2020/C 87/17)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Carmen Liaño Reig (esindaja: advokaat F. López Antón)

Teine menetlusosaline: Ühtne Kriisilahendusnõukogu

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- i) tühistada Üldkohtu (kaheksas koda) 24. oktoobri 2019. aasta kohtumäärus T-557/17 (Carmen Liaño Reig vs. Ühtne Kriisilahendusnõukogu) osas, milles selles tunnistati vastuvõetamatuks hageja Üldkohtule esitatud hagi, ning mõista kohtumääruse resolutsiooni punktides 1 ja 3 esitatud kohtukulud välja Ühtselt Kriisilahendusnõukogult.
- ii) teha Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu kohaselt apellandi poolt eespool viidatud kohtuasjas Üldkohtu määruse esemeks oleva hagi suhtes lõplik otsus, rahuldades täielikult apellandi poolt oma Üldkohtule esitatud hagi esitatud nõuded, kui menetlusstaadium seda lubab, või suunata kohtuasi tagasi Üldkohtusse otsustamiseks, jättes kohtukulude kohta otsuse tegemise edaspidiseks.

Väited ja peamised argumendid

A. Vastuvõetamatuse vastuväide, mis põhineb Üldkohtu argumendil, et hageja nõutud kriisilahendusotsuse osaline tühistamine ei ole eraldatav kriisilahenduskeemi teistest osadest, ilma et see mõjutaks kriisilahendusotsuse põhiolemust.

1. Kohtumääruse punktis 40 esitatud õiguslikel argumentidel puuduvad põhjendused.
2. Kohtumääruse punktis 40 esitatud väide on vale ja alusetu, kuna selle puhul ei ole arvesse võetud andmeid seoses kriisilahendusotsuse artikli 6 lõike 1 punktis d viidatud teise taseme kapitaliinstrumentide summadega, mis konverteeriti Banco Popolari aktsiateks.
3. Vaidlustatud kohtumääruses ei ole arvesse võetud Euroopa Kohtu kohtupraktikat seoses sellega, et akti põhiolemuse muutmist tuleb hinnata objektiivsete kriteeriumide alusel.
4. Vaidlustatud kohtumääruse punktides 30 ja 35 ei ole põhjendatud väidetavat vajadust konverteerida kõik teise taseme kapitaliinstrumentid kui vajalikku eeltingimust selleks, et saaks täita kriisilahendusotsust, mis seisneb äriühingu müügis.
5. Vaidlustatud kohtumääruses on tehtud õiguslik viga, tuginedes Banco de Santanderi ostupakkumisele, mis ei kuulu kohtuasja toimikusse kantud dokumentide hulka.
6. Vaidlustatud kohtumääruses on tehtud õiguslik viga, jättes punktides 31 ja 32 arvesse võtmata hageja väited seoses hindamise 2 tõhususega ning jättes andmata hinnangu seda väidet toetavatele kohtuasja toimikusse kantud dokumentidele.
7. Vaidlustatud kohtumääruse punktis 42 on tehtud õiguslik viga, kuna selle põhjendustel puudub alus.
8. Vaidlustatud kohtumäärus lähtub hageja väitest, mis on seotud määruse artikli 21 lõike 1 punkti c kohaldamisega sellele, kas on täidetud eraldatavuse kriteerium, ning seetõttu on vaidlustatud kohtumääruse punkti 42 põhjendus ekslik.

B. Vastuvõetamatuse vastuväide, mis põhineb asjaolul, et vaidlustatud kohtumääruses on leitud, et hageja nõue tühistada kriisilahendusotsus osaliselt on vastuolus sama taseme võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõttega

9. Vaidlustatud kohtumääruse punktides 48 ja 51 on apellandi väidetele antud ebaõige hinnang.
10. Vaidlustatud kohtumääruse punktides 45 ja 46 on tehtud õiguslik viga, kohaldades BPEF võlakirjadele ebaõigesti määruse artikli 15 lõike 1 punktis f toodud kriisilahenduse üldpõhimõtet.
11. Vaidlustatud kohtumääruse punktides 44-46 ja 51 on tehtud õiguslik viga, kohaldades BPEF võlakirjadele ebaõigesti võrdse kohtlemise põhimõtet, ning on lisaks viidatud valele põhjendusele.

C. Hindamiste 1 ja 2 tühistamist käsitleva väite tagasilükkamine vaidlustatud kohtumääruses

12. Vaidlustatud kohtumääruses (punkt 55) on hindamiste 1 ja 2 tühistamist käsitleva väite tagasilükkamist põhjendatud üksnes kriisilahendusotsuse osalist tühistamist käsitleva väite tagasilükkamisega.

D. Hüvitise nõuet käsitleva väite tagasilükkamine vaidlustatud kohtumääruses

13. Vaidlustatud kohtumääruses (punkt 66) on hüvitise nõuet käsitleva väite tagasilükkamist põhjendatud üksnes BPEF võlakirjade Banco Popolari aktsiateks konverteerimist käsitleva tühistamisväite tagasilükkamisega.

**Eelotsusetaotlus, mille esitas Tallinna Ringkonnakohus (Eesti) 7. jaanuaril 2020 –
Sotsiaalministeerium versus Innove SA**

(Kohtuasi C-6/20)

(2020/C 87/18)

Kohtumenetluse keel: eesti keel

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tallinna Ringkonnakohus

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Sotsiaalministeerium

Vastustaja: Innove SA

Eelotsuse küsimused

- 1) Kas direktiivi 2004/18/EÜ ⁽¹⁾ ehitustööde riigihankalepingute, asjade riigihankalepingute ja teenuste riigihankalepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta artikleid 2 ja 46 tuleb tõlgendada koosmõjus nii, et nendega on vastuolus siseriiklik õigus – nagu RHS v.r § 41 lg 3 –, mille järgi pidi hankija juhul, kui hankalepingu alusel sooritatava tegevuse jaoks on õigusaktides kehtestatud erinõuded, nimetama hanketeates, milliste registreeringute või tegevuslubade olemasolu on pakkuja kvalifitseerimiseks nõutavad; õigusaktides kehtestatud erinõuete täitmise kontrollimiseks nõudma hanketeates pakkujal tegevusloa või registreeringu kohta tõendi esitamist; ja juhul, kui pakkujal puudub vastav tegevusluba või registreering, jätma pakkuja kvalifitseerimata?
- 2) Kas direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankalepingute, asjade riigihankalepingute ja teenuste riigihankalepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta artikleid 2 ja 46 tuleb koosmõjus tõlgendada nii, et nendega on vastuolus hankija poolt rahvusvahelist piirmäära ületava toiduabi hankes sellise kvalifitseerimistingimuse kehtestamine pakkujatele, mille järgi peavad kõigil pakkujatel sõltumata nende senisest tegevuskohast olema tegevusluba või registreering toiduabi andmise asukohariigis juba pakkumuste esitamise ajaks, isegi kui pakkuja ei ole varem selles liikmesriigis tegutsenud?
- 3) Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis
 - a) kas direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankalepingute, asjade riigihankalepingute ja teenuste riigihankalepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta artikleid 2 ja 46 tuleb pidada sedavõrd konkreetseteks säteteks, mis välistavad igal juhul õiguspärase ootuse põhimõttele tuginemise viidatud sätete vastu ja
 - b) kas direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankalepingute, asjade riigihankalepingute ja teenuste riigihankalepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta artikleid 2 ja 46 tuleb tõlgendada nii, et olukorras, kus hankija nõudis pakkujalt toiduabi riigihankes toiduseaduse alusel tegevusloa olemasolu juba pakkumuse esitamise hetkel, saab pidada kehtiva korra ilmselgeks rikkumiseks, hooletuseks või kuritarvituseks, mis välistab õiguspärase ootuse põhimõttele tuginemise?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankalepingute, asjade riigihankalepingute ja teenuste riigihankalepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT 2004, L 134, lk 114).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Saksamaa)
9. jaanuaril 2020 – L. R. versus Saksamaa Liitvabariik**

(Kohtuasi C-8/20)

(2020/C 87/19)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: L. R.

Vastustaja: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2013/32/EL⁽¹⁾ artikli 33 lõike 2 punktidega d ja q on kooskõlas liikmesriigi õigusnorm, mille kohaselt võib rahvusvahelise kaitse taotluse kui vastuvõetamatu korduva taotluse jätta läbi vaatamata juhul, kui esimene varjupaigamenetlus, milles tehtud otsusega jäeti taotlus rahuldamata, ei toimunud liikmesriigis, vaid Norra Kuningriigis?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/32/EL rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta (ELT 2013, L 180, lk 60).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) 14. jaanuaril 2020 – Top System SA versus État belge

(Kohtuasi C-13/20)

(2020/C 87/20)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Top System SA

Vastustaja: État belge

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 14. mai 1991. aasta direktiivi 91/250/EMÜ arvutiprogrammide õiguskaitse kohta⁽¹⁾ artikli 5 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et see võimaldab arvutiprogrammi õiguspäraselt omandanud isikul arvutiprogrammi või selle osa dekompileerida, juhul kui dekompileerimine on vajalik selleks, et parandada programmi toimimist mõjutavaid vigu, kaasa arvatud juhul, kui parandus seisneb sellise funktsiooni välja lülitamises, mis takistab selle rakenduse toimimist, mille osa asjaomane programm on?
2. Kui vastus on jaatav, siis kas täidetud peavad olema direktiivi artiklis 6 ette nähtud tingimused või muud tingimused?

⁽¹⁾ ELT 1991, L 122, lk 42.

17. jaanuaril 2020 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Rootsi Kuningriik

(Kohtuasi C-22/20)

(2020/C 87/21)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Manhaeve, C. Hermes, E. Ljung Rasmussen ja K. Simonsson)

Kostja: Rootsi Kuningriik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et Rootsi Kuningriik on rikkunud ELL artikli 4 lõikest 3 tulenevaid kohustusi, sest ta ei andnud teavet otsuse tegemiseks, kas Habo ja Töreboda kohalikud omavalitsusüksused täidavad nõukogu 21. mai 1991. aasta direktiivi 91/271/EMÜ asulareovee puhastamise kohta ⁽¹⁾ nõudeid,
- tuvastada, et Rootsi Kuningriik on rikkunud direktiivi 91/271/EMÜ artiklist 4 koostoimes artiklitega 10 ja 15 tulenevaid nõudeid, sest ta ei ole taganud, et Lycksele, Malå, Mockfjärdi, Pajala, Robertsforsi ja Tännidaleni kohalike omavalitsusüksuste reovesi läbib vastavalt direktiivi nõuetele enne ärajuhtimist bioloogilise puhastuse või muu sellega võrdväärse puhastuse,
- tuvastada, et Rootsi Kuningriik on rikkunud direktiivi 91/271/EMÜ artiklist 5 koostoimes artiklitega 10 ja 15 tulenevaid kohustusi, sest ta ei ole taganud, et Boråsi, Skoghalli, Habo ja Töreboda kohalike omavalitsusüksuste reovesi läbib vastavalt direktiivi nõuetele enne ärajuhtimist põhjalikuma puhastuse, kui on kirjeldatud artiklis 4, ning
- mõista kohtukulud välja Rootsi Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

- Liikmesriigid on vastavalt nõukogu direktiivi 91/271/EMÜ artikli 4 lõikele 1 kohustatud tagama, et teatava suurusega kohalike omavalitsusüksuste kogumissüsteemidesse sisenev asulareovesi läbib enne ärajuhtimist bioloogilise puhastuse või muu sellega võrdväärse puhastuse.
- Liikmesriigid on lisaks kohustatud direktiivi artikli 5 järgi tagama, et teatava suurusega kohalike omavalitsusüksuste asulareovesi läbib enne selle tundlikele aladele juhtimist põhjalikuma puhastuse, kui on kirjeldatud artiklis 4.
- Direktiivi artikli 4 lõikes 3 koostoimes I lisa B osa punktiga 2 ja tabeliga 1 – ja üle 10 000 elanikuga kohalike omavalitsusüksuste reoveega seoses direktiivi artikli 5 lõikes 3 koostoimes I lisa B osa punktiga 3 ja tabeliga 2 – on toodud nõuded puhastatud reovee ärajuhtimisele (edaspidi „nõuded ärajuhtimisele“). Need nõuded seadsid, kuivõrd käesolevas asjas oluline, piirmäärad biokeemilisele hapnikutarbele, keemilisele hapnikutarbele ja lämmastikule.
- Direktiivi artiklis 15 koostoimes I lisa D osaga on toodud ärajuhtimise nõuete kontrolli ja hindamise tingimused. Seal on ette nähtud aastast teostatavate kontrollide arv ja kontrollide ajaline vahe (edaspidi „nõuded kontrollile“).
- Direktiivi artiklis 10 on toodud nõuded ehitatavate asulareoveepuhastite projekteerimisele, ehitamisele, käitamisele ja hooldamisele, et täidetud oleksid nõuded ärajuhtimisele.
- Komisjon on Rootsi esitatud teabele antud hinnangu põhjal arvamusel, et Rootsis ei ole kuues omavalitsusüksuses täidetud direktiivi artiklis 4 koostoimes artiklitega 10 ja 15 toodud nõuded, sest täidetud ei ole nõuded ärajuhtimisele ja/või nõuded kontrollile.
- Komisjon on Rootsi esitatud teabele antud hinnangu põhjal lisaks arvamusel, et Rootsis ei ole neljas omavalitsusüksuses täidetud direktiivi artiklis 5 koostoimes artiklitega 10 ja 15 toodud nõuded, sest täidetud ei ole nõuded ärajuhtimisele.
- Rootsi leiab, et kahes omavalitsusüksuses on nõuded lämmastiku ärajuhtimisele täidetud tulenevalt looduslikest tingimustest. Rootsi ei ole aga andnud komisjonile vajalikku teavet lämmastiku loodusliku sidumise tingimuste piisavuse üle otsustamiseks ja tuvastamiseks, kas direktiivi nõuded on lämmastiku ärajuhtimise osas täidetud. Sellega on Rootsi rikkunud ELL artikli 4 lõikes 3 ette nähtud lojaalse koostöö põhimõtet.

⁽¹⁾ EÜT 1991, L 135, lk 40; ELT eriväljaanne 15/02, lk 26.

29. jaanuaril 2020 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Kreeka Vabariik**(Kohtuasi C-51/20)**

(2020/C 87/22)

*Kohtumenetluse keel: kreeka***Pooled***Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: A. Bouchagiar ja B. Stromsky)*Kostja:* Kreeka Vabariik**Hageja nõuded***Hageja palub Euroopa Kohtul:*

- tuvastada, et kuna Kreeka Vabariik ei ole võtnud kõiki vajalikke meetmeid Euroopa Kohtu 9. novembri 2017. aasta kohtuotsuse komisjon vs. Kreeka (C-481/16, EU:C:2017:845) täitmiseks, siis on Kreeka Vabariik rikkunud ELTL artikli 260 lõikest 1 tulenevaid kohustusi,
- mõsta Kreeka Vabariigilt komisjoni kasuks välja karistusmakse summas 26 697,89 eurot iga 9. novembri 2017. aasta Euroopa Kohtu kohtuotsuse komisjon vs. Kreeka (C-481/16) täitmisega viivitatud päeva eest alates päevast, mil tehakse kohtuotsus käesolevas kohtuasjas, kuni päevani, mil 9. novembri 2017. aasta kohtuotsus täielikult täidetakse,
- mõista Kreeka Vabariigilt komisjoni kasuks välja kindlaksmääratud summa, mille suurus tuleneb 3 709,23 euro suuruse päevasumma korrutamise nende päevade arvuga, mis on möödunud ajavahemikul 9. novembri 2017. aasta kohtuotsuse kuulutamisest kuni käesolevast kohtuasjas otsuse tegemiseni,
- mõista kohtukulud välja Kreeka Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Vastavalt Euroopa Komisjoni 27. märtsi 2014. aasta otsusele juhtumis SA.34572, pidi Kreeka Vabariik nõudma nelja kuu jooksul tagasi äriühingule Larco antud siseturuga kokkusobimatu abi ja nõuetekohaselt teavitama komisjoni selleks vajalike meetmete võtmisest. Kõnealune abi seisnes Larcole aastatel 2008, 2010 ja 2011 antud riigigarantiis ning riigi osaluses äriühingu kapitali suurendamises 2009. aastal.

Komisjon esitas 2. septembril 2016 ELTL artikli 108 lõike 2 alusel Euroopa Kohtusse liikmesriigi kohustuste rikkumise hagi (kohtuasi C-481/16). Euroopa Kohus otsustas 9. novembril 2017, et kuna Kreeka Vabariik ei ole kindlaksmääratud tähtaja jooksul võtnud komisjoni otsuse täitmiseks kõiki vajalikke meetmeid ega ole teavitanud komisjoni selle otsuse täitmiseks võetud meetmetest, siis on Kreeka Vabariik rikkunud kohustusi, mis tulenevad kõnealuse otsuse artiklitest 3–5 ning Euroopa Liidu toimimise lepingust.

Kuna Kreeka Vabariik ei ole võtnud meetmeid Euroopa Kohtu 9. novembri 2017. aasta kohtuotsuse täitmiseks, siis on Kreeka Vabariik rikkunud ka kohustusi, mis tulenevad sellest samast otsusest ja Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 260 lõikest 1.

4. veebruaril 2020 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik**(Kohtuasi C-57/20)**

(2020/C 87/23)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: R. Pethke ja J. Jokubauskaitė)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et Saksamaa Liitvabariik on rikkunud 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi ⁽¹⁾, artikli 296 lõiget 1 ja artiklit 299, kuna ta kohaldas kindla maksumääraga korda kõigi põllumajandustootjate suhtes, sõltumata sellest, kas tavapärased käibemaksureeglid või erikord tõid väikeettevõtjatele kaasa raskusi või mitte, ning kuna ta hüvitas kindla maksumääraga tootjatelt kogutud käibemaksu, mis viis tasutud sisendkäibemaksu struktuurse ülekompenseerimiseni;
- mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Esimene väide – direktiivi 2006/112/EÜ artikli 296 lõike 1 rikkumine

Oma esimeses väites väidab komisjon, et Saksamaa Liitvabariik rikkus direktiivi 2006/112 artikli 296 lõiget 1 sellega, et kohaldas kindla maksumääraga korda kõigi põllumajandustootjate suhtes, sõltumata sellest, kas tavapärased käibemaksureeglid või erikord tõid väikeettevõtjatele kaasa raskusi või mitte.

Direktiivi 2006/112 artikli 296 lõike 1 kohaselt tuleb neid põllumajandustootjaid, kelle suhtes võib kohaldada kindla maksumääraga korda, nõuetekohaselt eristada. Nii pidi soodustatud põllumajandustootjatel olema 1. peatükis ette nähtud tavapäraste käibemaksureeglite või erikorra kohaldamise korral olema valikukriteeriumi kohaselt raskusi. Saksamaa Liitvabariik ei ole soodustatud põllumajandustootjate väljaselgitamiseks sellist valikukriteeriumi kasutanud.

Teise väite kohaselt on Saksamaa Liitvabariik rikkunud direktiivi 2006/112 artiklit 299, kuna tema kehtestatud kindlamääraline hüvitise määr põhjustas kindla maksumääraga põllumajandustootjate tegelikult makstud sisendkäibemaksu struktuurse ülekompenseerimise.

Ühelt poolt lahutaks arvutus kaubandusettevõtjate põllumajandusteenused kogu põllumajandussektori käibest, teiselt poolt aga arvataks kogu põllumajandussektori sisendkäibemaksu koormusest maha üksnes tavapärastele käibemaksureeglitele allutatud põllumajandustootjate sisendkäibemaksu koormus, mitte aga kaubandusettevõtjate sisendkäibemaksu koormus. Selle tulemuseks on struktuurne ülekompenseerimine kindla maksumääraga põllumajandustootjate kindla maksumääraga sisendkäibemaksu hüvitamise tõttu.

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu presidendi 12. detsembri 2019. aasta määrus – KF versus Satcen

(Kohtuasi T-619/19 R)

(Otsus alustada haldusuurimist – Taotlus peatada otsuse kohaldamine – Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus – Vastuvõetamatus – Kiireloomulisuse puudumine)

(2020/C 87/24)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: KF (esindajad: advokaat A. Kunst ja barrister N. Macaulay)

Kostja: Euroopa Liidu Satelliidikeskus (esindaja: A. Guillaume)

Ese

ELTL artiklite 278 ja 279 alusel esitatud taotlus peatada Euroopa Liidu Satelliidikeskuse direktori 3. juuli 2019. aasta otsuse täitmine, millega taasalusutati haldusuurimist KF suhtes.

Resolutsioon

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.
2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

11. detsembril 2019 esitatud hagi – Multi-Service versus komisjon

(Kohtuasi T-873/19)

(2020/C 87/25)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Multi-Service S.A. (Kwidzyn, Poola) (esindaja: advokaat P. Jankowski)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 3. oktoobri 2019. aasta otsus ARES (2019) 6103796, mis puudutab registrikirje seisu vastavalt komisjoni rakendusmäärusele (EL) 2019/661, registreerimisnumbrit 9920 ja ettevõtja uuesti registrisse kandmist;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt;
- aktsepteerida tõendina 23. oktoobri 2019. aasta kirja.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmise väite.

Hageja väidab, et kostja rikkus määruse nr 517/2014 artiklit 17 koostoimes rakendusmääruse 2019/661 artikliga 6, sest ta tühistas ekslikult hagejast ettevõtja registreeringu fluoro süsivesinike (HFC) registris.

31. detsembril 2019 esitatud hagi – GABO:mi versus komisjon

(Kohtuasi T-881/19)

(2020/C 87/26)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (München, Saksamaa) (esindaja: advokaat C. Mayer)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— mõista kostjalt hageja kasuks välja 1 680 681,82 eurot ning intressi 76 552,60;

— mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kostja peab abikõlblikud kulud tagasi maksma.

— Hageja osutas oma teenuseid toetuslepingute FP6 ja FP7 alusel. Ajavahemikus 1. august 2015 kuni 30. aprill 2016 tegeles hageja kokku 37 teadusprojektiga. Alates 1. maist 2016 kuni 30. juunini 2016 tegeles hageja kokku 38 teadusprojektiga. Kõik nendes ajavahemikes kaasnenud kulud vastavad poolte vahel sõlmitud toetuslepingutes sätestatud abikõlblikkuse kriteeriumidele (artikkel II.14.1). Kostja ei ole neid kulusid tagasi maksnud. Toetuslepingute järgi on kostja kohustatud need kulud tagasi maksma.

2. Teine väide, et ajavahemikus august 2015 kuni aprill 2016 toimunud tasaarvestused ei ole tulemuslikud.

— Ajavahemikus august 2015 kuni aprill 2016 toimunud tasaarvestused ei ole Saksa pankrotiõiguse kohaselt tulemuslikud. Mis puudutab osa 274 248,27 eurost, siis tuleneb asjaolu, et hageja nõuete vastu ei saa tasaarvestustele tugineda, Saksa pankrotiseadustiku (edaspidi „InsO“) paragrahv 95 lõike 1 punktist 3. 25. septembri 2018. aasta kohtuotsuse *GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG vs. komisjon* (kohtuasi T-10/16, EU:T:2018:600) kohaselt loetakse tasaarvestused ülejäänud summas 1 144 394,33 eurot tulemusetuks vastavalt InsO paragrahv 96 lõike 1 punktile 3 koostoimes InsO (varasem redaktsioon) paragrahv 133 lõikega 1.

3. Kolmas väide, et esialgse pankrotimenetluse ajal (mai–juuni 2016) tehtud tasaarvestused ei ole tulemuslikud.

- Kostja tasaarvestused ajavahemikus mai–juuni 2016 ei ole tulemuslikud vastavalt InsO paragrahv 96 lõike 1 punktile 3 koostoides InsO paragrahvi 130 lõike 1 nr-ga 2. InsO paragrahv 96 lõike 1 punkt 3 sätestab, et sellised tasaarvestused ei ole pankroti korral tulemuslikud, kui neid taotleti enne pankrotimenetluse algust või pärast seda, mil õiguse saadud tasaarvestustele võib tühistada.

3. jaanuaril 2020 esitatud hagi – Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii versus komisjon

(Kohtuasi T-4/20)

(2020/C 87/27)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii (Wrocław, Poola) (esindaja: advokaat Ł. Stępkowski)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada kostja lepingust tulenev nõue, mis on esitatud 13. novembri 2019. aasta kirjas (viitenumber Ares (2019) 6993009) kuupäevaga 12. november 2019, ning kuus kostja väljastatud võlateadet, mis saadeti koos kaaskirjaga liidetud summale 180 893,90 eurot, mis koosneb põhisummast 164 449 eurot ja leppetrahvist 16 444,90 eurot, alusetuks ning sellest tulenevalt;
- tunnistada, et kõnealused personalikulud on abikõlblikud kulud, mis tuleb tasuda kostjal; ja
- mõista kostjalt hageja kasuks alates 24. detsembrist 2019 kuni põhisumma tasumiseni välja 180 893,90 eurot koos seadusjärgsete intressidega, mille määr on Belgia õiguse kohaselt 8 % aastas; ja
- teise võimalusena, kuivõrd kostja 13. novembri 2019. aasta kiri (viitenumber Ares (2019)6993009) on vaidlustatav akt, tühistada selle kirjaga saadetud komisjoni otsus.
- igal juhul mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. Esimene põhiväide, et rikutud on lepingut: rikutud on toetuslepingute nr 248577-C2POWER, 257626-ACROPOLIS ja 215669-EUWB II lisa artikli II.14 lõike 1 punkte a ja b koostoides artikli II.6 lõike 6, artikli II.22 lõike 6 ja artikli II.24 lõikega 1.
2. Teine põhiväide, et rikutud on kohaldatavat õigust, s.o Belgia õigust: rikutud on Belgia tsiviilseadustiku artikleid 1134, 1135 ja 1315.
3. Kolmas põhiväide, et rikutud on kohaldatavat õigust, s.o. Poola õigust: rikutud on Poola tööseadustiku artikleid 113, 18§ 2 ja 140.

4. Neljas põhiväide, et kostjal tuleb tasuda seadusjärgset intressi liidu üldpõhimõtte alusel, mis puudutab intressi tasumist, ning Belgia õiguse alusel.
5. Viies põhiväide, et rikutud on õiguspärase ootust, kuna kostja pakkus täpseid ja tingimusteta tagatise, mida rikuti.
6. Kuues põhiväide on seotud kuludega ja selle kohaselt tuleb kohtukulud tasuda kostjal, kuna tema on kohtuasja kaotanud.
7. Esimene täiendav väide, et rikutud on kaitseõigusi, kuna kostja ei esitanud tõendeid ega kuulunud hagejat ära.
8. Teine täiendav väide, et tehtud on ilmne hindamisviga, kuna kostja hindas vääralt asjaolusid ega esitanud üksteisega kooskõlas olevaid tõendeid.
9. Kolmas täiendav väide, et rikutud on põhjendamiskohustust, kuna kostja ei esitanud põhjendusi ning keeldus selgitamast oma seisukohta.
10. Neljas täiendav väide, et rikutud on õiguspärase ootuse põhimõtet, kuna kostja pakkus täpseid ja tingimusteta tagatise, mida rikuti.
11. Viies täiendav väide on seotud kuludega ja selle kohaselt tuleb kohtukulud tasuda kostjal, kuna tema on kohtuasja kaotanud.

7. jaanuaril 2020 esitatud hagi – Global Translation Solutions versus parlament

(Kohtuasi T-7/20)

(2020/C 87/28)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Global Translation Solutions Ltd. (Valletta, Malta) (esindaja: advokaat C. Mifsud-Bonnici)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 28. oktoobri 2019. aasta otsus lükata tagasi hageja pakkumus hankemenetluse TRA/EU19/2019 (¹) osas 15;
- teise võimalusena tühistada kostja 5. detsembri 2019. aasta otsus sõlmida hankemenetluse TRA/EU19/2019 osas 15 hankelepings ainult ühe ettevõtjaga; ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et kostja 28. oktoobri 2019. aasta otsus lükata tagasi hageja pakkumus hankemenetluse TRA/EU19/2019 osas 15 on ebaseaduslik, kuna see põhineb faktiliste asjaolude vääral ekslikul kindlakstegemisel, täpsemalt asjaolul, et .doc failiformaat ei vasta hanketingimustele, kuna:
 - hankedokumendid ei olnud koostatud piisavalt selgelt, täpselt ja üheselt mõistetavalt; ja/või

- failiformaat .doc on funktsionaalselt samaväärne failiformaadiga .docx.
2. Teine väide, et kostja 28. oktoobri 2019. aasta otsus lükata tagasi hageja pakkumus hankemenetluse TRA/EU19/2019 osas 15 on ebaseaduslik, kuna:
- kostja tegevus rikkus muu hulgas komisjoni rakendusmääruse ⁽²⁾ artikli 106 lõiget 3 ja see on vastuolus liidu õiguse üldpõhimõtetega, kaasa arvatud hankemenetluse põhimõtteid ja proportsionaalsuse põhimõtet; ja/või
- kostja tegevus rikkus muu hulgas finantsmääruse ⁽³⁾ artikli 96 lõiget 2 ja liidu õiguse üldpõhimõtteid, kaasa arvatud hea halduse põhimõtet ja hoolsuskohustust.
3. Kolmas väide, et kostja 5. detsembri 2019. aasta otsus sõlmida hankemenetluse TRA/EU19/2019 osas 15 hankeleping ainult ühe ettevõtjaga on ebaseaduslik, kuna see on vastuolus liidu õiguse üldpõhimõtetega, kaasa arvatud hankemenetluse põhimõtetega, ja see on vastuolus hankemenetluse tingimustega.

⁽¹⁾ ELT 2019/S 54-123613.

⁽²⁾ Komisjoni 29. oktoobri 2012. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT 2012, L 362, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määrus (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT 2012, L 298, lk 1).

20. jaanuaril 2020 esitatud hagi – West End Drinks versus EUIPO – Pernod Ricard (The King of SOHO)

(Kohtuasi T-31/20)

(2020/C 87/29)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: West End Drinks Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindajad: *solicitor* C. Hawkes ja *barrister* C. Hall,)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Pernod Ricard SA (Pariis, Prantsusmaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: kuldset, tumekollast, helekollast ja kreemikat värvi ELi kujutismärgi The King of SOHO taotlus – registreerimistaotlus nr 11 539 103

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 16. oktoobri 2019. aasta otsus asjas R 1543/2018-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

- tühistada vastulausete osakonna otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 42 lõike 3 rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

27. jaanuaril 2020 esitatud hagi – AV ja AW versus parlament

(Kohtuasi T-43/20)

(2020/C 87/30)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: AV ja AW (esindajad: advokaadid L. Levi ja S. Rodrigues)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada vaidlustatud otsused ja tuletada vajaduse korral kostjale meelde tema kohustust rakendada ELTL artikli 266 alusel hagejate suhtes kõiki sellest tulenevaid tagajärgi, eelkõige mis puudutab töötasu ja edutamist;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

21. juuni 2019. aasta otsuste peale, millega parlament määras hagejatele distsiplinaarkaristusena palgaastme alandamise vastavalt nelja ja kahe palgaastme võrra, esitatud hagi põhjendamiseks esitavad hagejad viis väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud õigust olla ära kuulatud, kuna pädev ametiisik ei kuulanud hagejaid ära.
2. Teise väite kohaselt on rikutud kaitseõiguseid ja hea halduse põhimõtet.
3. Kolmanda väite kohaselt on vaidlustatud otsuste ettevalmistavad aktid õigusvastased. Hagejad väidavad sellega seoses, et Euroopas Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusaruanne ja distsiplinaarnõukogu arvamus on õigusvastased.
4. Neljanda väite kohaselt on rikutud Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade (edaspidi „personalieeskirjad“) IX lisa artikleid 4 ja 16 ning pädevuse andmise ja liikmesriikide menetlusautonoomia põhimõtteid. Hagejad väidavad, et distsiplinaarnõukogu ja ametisse nimetav asutus olid kohustatud Portugali õigusest lähtudes kontrollima, kas advokaadil oli 20. veebruari 2018. aasta ärakuulamisele kehtiv volitus. Nad lisavad, et volituse tühistusest teadasaamise korral oleks distsiplinaarnõukogu igal juhul pidanud rakendama distsiplinaarmenetluse suhtes sellest tulenevaid tagajärgi, eelkõige mis puudutab hagejate keeldumist võtta omaks neile süüks pandud tegusid ning OLAFi ja juurdluse läbiviijate järeldusi.

5. Viienda väite kohaselt on rikutud personalieeskirjade IX lisa artiklit 10, kuna sanktsioonid ei vasta toime pandud rikkumiste raskusastmele.

28. jaanuaril 2020 esitatud hagi – Sahaj Marg Spirituality Foundation versus EUIPO (Heartfulness)

(Kohtuasi T-48/20)

(2020/C 87/31)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sahaj Marg Spirituality Foundation (Manapakkam, India) (esindaja: advokaat E. Manresa Medina)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi nimetava ning sõnalist osa Heartfulness sisaldava kujutismärgi rahvusvaheline registreering – registreerimistaotlus nr 1 433 232

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 26. novembri 2019. aasta otsus asjas R 1266/2019-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti c rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 2 rikkumine.

29. jaanuaril 2020 esitatud hagi – Rothenberger versus EUIPO – Paper Point (ROBOX)

(Kohtuasi T-49/20)

(2020/C 87/32)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Rothenberger AG (Kelkheim, Saksamaa) (esindajad: advokaadid V. von Bomhard ja J. Fuhrmann)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: Paper Point Snc di Daria Fabbroni e Simone Borghini (Arezzo, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi ROBOX taotlus – registreerimistaotlus nr 16 462 971

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 31. oktoobri 2019. aasta otsus asjas R 210/2019-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja, juhul kui apellatsioonikoja menetluse teine pool peaks menetlusse astuma, samuti menetlusse astujalt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

31. jaanuaril 2020 esitatud hagi – Mélin versus parlament

(Kohtuasi T-51/20)

(2020/C 87/33)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Joëlle Mélin (Aubagne, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat F. Wagner)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada õigusvastasuse väide vastuvõetavaks ja tunnistada Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete artikli 33 lõiked 1 ja 2 ning artikli 68 lõiked 1 ja 2 õigusvastaseks;
- tuvastada, et peasekretäri 17. detsembri 2019. aasta otsus on vastu võetud ilma õigusliku aluseta, ning tühistada see otsus;
- teise võimalusena tuvastada, et peasekretär on rikkunud Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete artikli 68 lõiget 2, ning tühistada 17. detsembri 2019. aasta otsus;

põhimenetluses:

- tuvastada, et Joëlle Mélin on tõendanud oma parlamendiliikme assistendi tööd vastavalt Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete artikli 33 lõigetele 1 ja 2 ning Euroopa Liidu Kohtu praktikale;

sellest tulenevalt:

- tühistada 18. detsembri 2019. aasta kirjaga nr D202484 teatavaks tehtud Euroopa Parlamendi peasekretäri 17. detsembri 2019. aasta otsus, mis on vastu võetud Euroopa Parlamendi juhatuse 19. mai ja 9. juuli 2008. aasta otsuse 2009/C 159/01 Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete kohta, muudetud redaktsioonis, artikli 68 alusel, ja milles tuvastati hageja võlg summas 130 339,35 eurot, mis tulenes parlamendiliikmete assisteerimise kulude alusetult maksmisest ja oli aluseks selle tagasiunõudmiseks;

- tühistada võlateade nr 2019-2081, milles hagejale teatatakse, et tema suhtes on tuvastatud nõue vastavalt peasekretäri 17. detsembri 2019. aasta otsusele *parlamendiliikme assisteerimiseks alusetult makstud summade tagasinõudmise kohta vastavalt parlamendiliikmete põhimääruse rakendusmeetmete artiklile 68 ja finantsmääruse artiklitele 78 ja 79*;
- mõista kõik kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide õigusvastasuse kohta, mis tuleneb sellest, et Euroopa Parlamendi juhatuse 19. mai ja 9. juuli 2008. aasta otsuse Euroopa Parlamendi liikmete põhimääruse rakendusmeetmete kohta (edaspidi „rakendusmeetmed“) artiklitega 33 ja 68 on rikutud õiguskindluse põhimõtet ja õiguspärase ootuse põhimõtet, eelkõige sellega, et need pole selged ega täpsed. Hageja väidab, et vaidlustatud sätete ebatäpsuse tõttu tekib vajadus, et rakendusmeetmetega kehtestatud regulatsiooni piiritleks kohus. Üksikasjad seoses parlamendiliikme assistendi töö tõendamise tulenevad alles 2017. aastast pärit Monteli kohtupraktikast, kuna 2005. aastast pärit Gorostiaga kohtupraktika puudutas vaid tõendeid töötasu maksmise kohta makseid teostava kolmanda isiku poolt. Seega olid vaidlustatud sätted alates 2008. aastast ebakindlad ja ebaselged. Hageja lisab, et hoolimata õigusliku ebakindluse ohust ei ole Euroopa Parlament reguleerinud selgelt ja täpselt parlamendiliikme assisteerimise kontrollimise menetlust ega kehtestanud parlamendiliikmele ametlikult dokumentide koostamise või säilitamise kohustust ega isegi eeskirju vastuvõetavate, määratletavate ja kuupäevaga varustatud tõendite kohta.
2. Teine väide, et rikutud on olulist menetlusnormi ja kaitseõigusi. Hageja väidab, et peasekretär ei korraldanud ärakuulamist ega oma uuele otsusele eelnevat mis tahes menetlust, ta ei palunud temalt ühtegi selgitust ja tema uuritav toimik ei võta arvesse täiendavaid tõendeid, mille hageja esitas oma 7. detsembri 2018. aasta hagiavalduse põhjendamiseks. Ta leiab veel, et kuna peasekretär ei järginud rakendusmeetmete artikli 68 lõikes 2 ette nähtud menetlust, võttis ta temalt võimaluse esitada talle täiendavaid tõendeid ning tekitas tema jaoks ohu, et Üldkohus lükkab need tõendid tagasi, kuna neid ei ole esitatud peasekretärile hindamiseks kohe sissenõudmismenetluse alguses.

3. veebruaril 2020 esitatud hagi – Bezos Family Foundation versus EUIPO – SNCF Mobilités (VROOM)

(Kohtuasi T-56/20)

(2020/C 87/34)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Bezos Family Foundation (Seattle, Washington, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaadid A. Klett ja M. Schaffner)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses: SNCF Mobilités, établissement public à caractère industriel et commercial (Saint-Denis, Prantsusmaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärgi VROOM taotlus – registreerimistaotlus nr 17 569 997

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 20. novembri 2019. aasta otsus asjas R 1288/2019-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- lükata vastulause nr B 3 051 050 tagasi;
- rahuldada ELi kaubamärgi „VROOM“ taotlus nr 17 569 997;
- mõista kohtukulud, sh Üldkohtu ja EUIPO (apellatsioonikoja vastulausete osakonna) menetlusega seotud hageja vältimatud kulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

3. veebruaril 2020 esitatud hagi – Group versus EUIPO – Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)

(Kohtuasi T-57/20)

(2020/C 87/35)

Hagiavalduse keel: bulgaaria

Pooled

Hageja: Group EOOD (Sofia, Bulgaaria) (esindajad: advokaadid D. Dragiev ja A. Andreev)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Kosta Iliev (Sofia, Bulgaaria)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: lillat, halli, musta, violetset, oranži, punast ja kollast värvi ELi kujutismärgi „GROUP Company TOURISM & TRAVEL“ taotlus – registreerimistaotlus nr 10 640 449

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 8. novembri 2019. aasta otsus asjas R 2059/2018-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt ja vajaduse korral menetlusse astujalt.

Väide

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 4 rikkumine.

3. veebruaril 2020 esitatud hagi – Sonova versus EUIPO – Digitmarket (B-Direct)**(Kohtuasi T-61/20)**

(2020/C 87/36)

*Hagiavalduse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Sonova AG (Stäfa, Šveits) (esindaja: advokaat A. Saballek)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Digitmarket – Sistemas de Informação SA (Maia, Portugal)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi nimetava sõnamärgi B-Direct rahvusvaheline registreering – ELi nimetav rahvusvaheline registreering nr 1 342 390

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 28. novembri 2019. aasta otsus asjas R 88/2019-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu
Väljaannete Talitus
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET